

Regina Rahmen: Basel SP Nationalrat adayı.

'Ben bir işçi olarak, sendikacı olarak, işçilerin emekçilerin sorunlarını çok iyi biliyorum, eğer ulusal parlamentoya seçilip, Bern' e gidersem, orada işçi ve emekçilerin sesi olacağım. Bundan dolayı bütün işçi ve emekçilerin desteğini bekliyorum'

Sayın Regina Rahmen lütfen okuyucularımız için kendinizi kısaca tanıtmısınız?

Ben bir posta işçisiyim, aynı zamanda aktif bir sendikacıyım. Medya sendikası **Syndicom**'un hem merkez yöneticiliğini yapıyorum, hem de aynı zamanda Basel bölgesinin eş başkanlığı. Ayrıca SP Riehen ilçesi yönetim kurulu üyesiyim.

Politikada ağırlık verdiğiniz konularınız nelerdir?

İşçi ve emekçi haklarını ilgilendiren konular, benim politikadaki temel konularım. Özellikle asgari ücretin kanunlaşması için mücadele veriyorum, işçilerin insanca yaşayabilecekleri bir ücreti alabilmeleri için çaba gösteriyorum. İsviçre'de ne yazık ki, birçok işçinin sözleşmesi bulunmamaktadır, bundan dolayı onların haklarını elde edebilecekleri bir yasal altyapı yoktur. Böyle olunca da işverenler, istediği ücreti işçilerine dayatabilmektedirler. Bunun dışında sözleşmeli işçiler bile (GAV, Gesamtarbeitsvertrag), sınır ülkelerinden gelen işçilerin rekabetinin baskısı altında bulunmaktadır. Bundan dolayı, özellikle büyük firmaların sıkı kontrol edilip baskı altına alınarak, işçilere düzgün maaş ödemeleri yönünde politik bir irade sergilenmelidir. Ayrıca, işçilere yeni sömürü aracı olarak uygulanan, yardımcı işçilik, ihtiyaç olduğunda çağırılan işçiler, saat ücretli işçiler gibi uygulamalar, işçilerin emekçilerin alınterinin çalınmasının modern uygulamalarıdır. Bu uygulamalar, bir taraftan genç işgücünü etkilerken, öbür taraftan da, işini kaybeden orta yaşlı insanların yeni iş bulmalarını zorlaştırmaktadır. Tabii tüm bunlar, insanların emekliliğe hak kazandıktan sonra, çok zor şartlarda çok az emekli maaşıyla yaşamasına sebep olmaktadır.

Önem verdiğim başka bir konu ise, devletin temel hizmetleri... Posta, su, elektrik, çöp ve temizlik, toplu taşıma, eğitim hizmetleri, sağlık hizmetleri; devletin temel görevleri arasında olmalıdır. Devlet, bu hizmetleri herkese eşitçe götürebilmelidir. Bu hizmetlerin özelleştirilmemesi gerekir.

Bundan dolayı bir sendikacı olarak, özelleştirmeye karşı ve hak ihlallerine karşı mücadele ediyorum.

Entegrasyon politikası ve göçmen toplumlar hakkındaki görüşleriniz nelerdir?

Bu ülkede yaşayan, çalışan ve vergi ödeyen herkes, bu toplumun bir parçasıdır. Bu toplumun her bireyi, sendikada mücadele eden, mesleğinde bu ülkeye katkı sunan, değişik derneklerde veya partilerde çalışmalarında bulunan herkes, bu topluma katkı sunuyor demektir. Barış içinde huzurlu bir yaşam kurabilmemiz için, herkesin çaba göstermesi gerekmektedir. Göçmenlerin bu topluma katkısı yadsınamaz, fırsat eşitliği, sosyal adalet, ve karşılıklı saygı; birlikte yaşamın temel noktaları olmalıdır. Gelecek nesillere mesleki eğitim, politik ve toplumsal eğitim konularında en iyi şartları sağlamak zorundayız. Eğitime yapacağımız yatırımlar, birlikte yaşamımızı güçlendirecek, toplumsal geleceğimize yapacağımız yatırımlardır. Ancak, böylece barış içinde yaşayacak yeni nesiller yaratabiliriz.

Son olarak okuyucularımıza vereceğiniz mesajınız nedir?

Ben bir işçi olarak, sendikacı olarak, işçilerin emekçilerin sorunlarını çok iyi biliyorum, eğer ulusal parlamentoya seçilip, Bern' e gidersem, orada işçi ve emekçilerin sesi olacağım. Bundan dolayı bütün işçi ve emekçilerin desteğini bekliyorum.

(Röportaj: arkadaş)

700 yıllık Anadolu geleneği Bern'de devam ediyor... Bir seramik süsleme tekniği "Çini"

Yıllardır bu işi yapan çini sanatçısı Tamer Çilingir, 2004 yılının başlarında İstanbul'da yedi çini sanatçısının bir araya gelip kurduğu " Anatolian Art Grup " üyelerinden.Tamer Çilingir, üç yıldır Bern'de klasik Anadolu motifleri ve Avrupa'daki gözlemlerini birleştirerek Anadolu ve Avrupa arasında bir sanat köprüsü oluşturmaya çalışıyor.Kendisi ile bu sanat köprüsü ve çini sanatı hakkında sohbet ettik.

A.H : Çini sanatı nedir, bize tarihçesinden, oluşumundan bahseder misiniz?

T.Ç : Bir seramik süsleme sanatı olan çini XII. yüzyıl sonlarında Anadolu'da belirgin bir şekilde ortaya çıkmıştır. Günlük kullanımda " tabak, çanak, vazo, fincan vb. olarak yaygın olmasına rağmen asıl sanatsal eserler süs eşyası olarak görülmüştür. İç ve dış mimaride duvar panoları, fayanslar, duvarlara asılan tabaklar vb. Osmanlı dönemi ile birlikte, yeryüzünde ilk kez sır altı desen çalışması yine Anadolu'da ortaya çıkmıştır. Toprağın yoğrulmasından form hazırlanmasına, desenlerin çıkartılıp formlar üzerine çizilmesinden boyanıp sırlanmasına ve pişirilmesine kadar bütün aşamalar elle yapılır.

SIR : Seramik ya da porselen ürünlerin üzerindeki parlaklık. Silkat, halk dilinde kum yanı cam'ın ham maddesidir, Anadolu'da çinicilik temel olarak iki bölgede yaygınlaşmıştır, Kütahya ve İznik ama bunun dışında tarihte Çanakkale, Edirne, Ürgüp, Göreme civarında da çeşitli dönemlerde çini eserleri üretilmiştir. Sanatsal değeri büyük olan bir çok tarihi çini eseri ne yazık ki Avrupa müzelerindedir.

A.H : O zaman Avrupa'nın çini ile tanışması çok eskilere dayanıyor diyebilir miyiz?

T.Ç : Seramik aslında insanlığın varoluşuyla birlikte dünyanın her yerinde vardır. Ama çini tarzı Avrupa'da sadece İsviçre'de görülür. İsviçre'nin çini sobaları, XVI. yüzyıl'dan XX. yüzyıla kadar çeşitli kral ve imparatorların birbirlerine verdikleri en kıymetli hediyeleri olmuştur. Yalnız bu örnekler bile çok basit ve kaba desenlerden oluşmaktadır. Bu işin merkezinin Anadolu olmasının asıl sebebi Osmanlı döneminde resmin yasak olmasıdır. Dolayısıyla da o dönem sanatçıları bezeme ve süsleme alanında ustalaşmışlardır.

A.H : Peki Anadolu'ya ait tarihi çini eserlerinin Avrupa müzelerine geliş hikayeleri nasıl?

T.Ç : XVII. yüzyıl'dan sonra sanayinin gelişmesi Anadolu'da seramik ve çini sanatını geriletmiştir. Gün geçtikçe üretilen eserler sanatsal niteliği düşük, pazara yönelik olmuştur. XX. yüzyıla kadar unutulmaya yüz

tutan çini sanatına Anadolu'daki iktidarla sahip çıkmamıştır. Bu tarihi eserlerin bir çoğu çeşitli yöntemlerle yurt dışına kaçırılıp buradaki müzelerde sergilenmiştir.

A.H : Buradaki çalışmalarınızdan bahseder misiniz?

T.Ç : Önümüzdeki yıl ortalarında konusu Bern olan bir sergi için yaklaşık iki yıldır hazırlanıyorum. Bern'deki tarihi ve yeni binaları, çeşitli sembollerini Anadolu motifleri ile kaynaştırıp seramik üzerine çeşitli panolar hazırladım. Tüm bu çalışmalarını geleneksel yöntemlerden taviz vermeden başından sonuna el yapımı olarak hayata geçiriyorum. en önemli eserlerimden bir tanesi Bern'de Aare nehri üzerindeki 18 köprüyü çizdiğim "Bern'nin Kolyeleri" adlı tablom.

A.H : Eminim ki karşılaştığınız olumsuzluklarla olan inatçı mücadeleniz hepimize örnek olacaktır. Hangi olanaklarla başladınız ve bugün neredesiniz?

T.Ç : Dünya'nın her yerinde sanatla uğraşan insanların en önemli sorunu maddi olanaksızlıklardır. İstisnalar hariç, bir çok sanatçının eserleri ancak ölümünden sonra değer görmüştür. Dolayısıyla ben de buradaki çalışmalarımı yaparken aynı zamanda geçimimi de sağlamak zorunda olduğum için önce çok büyük zorluklar yaşadım. İki kez bir yıllık emeğim sonucu hazırladığım ürünler pişirme aşamasında fırında kırılıp parçalandılar. Teknik nedenlerden kaynaklı bu problemlerin dışında, fırınlama yapmadan önce hazırlanan ürünlerin korunup saklanması, malzemelerin konulacağı yer (atölye gibi) konusunda da sorunlar yaşadım. Uzun dönem çalışmalarımı evde yürütmek zorunda kaldım. Ve hiç bir kurumdan destek almadım.

(Röportaj: Annabelle HURTEL)